

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 742/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. K.	posiadał w dniu 7 lipca 2020 roku przy ul. (...) w W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 97 tabletek zawierających 3-metoksyfencyklidynę (3-	

		MeO-PCP) o średniej masie tabletek 0,17 g, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Udanie się przez funkcjonariuszy Policji do lokalu nr (...) znajdującego się przy ul. (...) w W., w którym doszło do zwarcia instalacji elektrycznej i pożaru.</p> <p>Wejście funkcjonariuszy Policji do mieszkania po zakończeniu akcji gaśniczej przez straż pożarną.</p> <p>Ujawnienie w lokalu dowodu osobistego na dane R. K..</p> <p>Przyjście do mieszkania R. K. - jedynego lokatora.</p> <p>Ujawnienie w trakcie przeszukania lokalu (...) tabletek zawierających 3-metoksyfencyklidynę (3-MeO-PCP) zaliczaną do substancji psychotropowych grup II-P.</p>	wyjaśnienia R. K.	57, 60v, 302, 315	
zeznania M. R.	18v, 326		
protokół przeszukania	6-7, 8-10, 50-51, 339		
protokół oględzin	11-13, 15, 339		

protokół użycia testera narkotykowego	14, 339		
opinia z zakresu badań chemicznych	78-81, 339		
Brak u R. K. objawów choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Stan psychiczny badanego w czasie czynu nie znosił, ani nie ograniczał zdolności R. K. do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolności pokierowania postępowaniem. Rozpoznanie używania substancji psychoaktywnych.	opinia sądowo-psychiatryczna	95-96, 339	
Brak karalności R. K. w czasie popełnienia czynu. Stan trzeźwości w dniu zdarzenia.	karta karna	332, 334, 339	
protokół badania stanu trzeźwości	5, 339		
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. K.	oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jaki na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, które w świetle zgromadzonych dowodów uznanych za wiarygodne nie budziło wątpliwości Sądu. Wyjaśnienia oskarżonego co do nabycia środków na własnych użytek oraz okazjonalnego ich zażywania znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci protokołów z przeszukania, użycia testera narkotykowego, oględzin rzeczy, opinii biegłego z zakresu badań chemicznych oraz opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Oskarżony nie starał się umniejszyć swojej winy. Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności.	

zeznania M. R.	<p>wiarygodne w całości. Świadek konsekwentnie, logicznie i rzeczowo zrelacjonował przebieg zdarzenia, który znajduje potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie, zwłaszcza dowodach z dokumentów. Wiedza świadka odnośnie zdarzenia pochodziła z czynności podjętych przez niego na miejscu zdarzenia. Jako osoba w żaden sposób niespokrewniona z oskarżonym, nie miał powodu do fałszywego pomawia i narażania się na odpowiedzialność karną.</p>	
karta karna	<p>wiarygodne źródło dowodowe. Dokument sporządzony przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji. Niekwestionowany przez strony co do prawdziwości i rzetelności zawartych w nim treści. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.</p>	
opinia sądowo- psychiatryczna	<p>Biegli rzetelnie i wyczerpująco przedstawili wnioski co do stanu psychicznego oskarżonego w czasie popełnienia czynu w oparciu o wnikliwą analizę materiałów zgromadzonych w aktach sprawy i badanie ambulatoryjne oskarżonego. Nie były to wnioski dowolne, ani</p>	

	<p>niezrozumiałe.</p> <p>Sporządzona przez specjalistów w swojej dziedzinie legitymujących się odpowiednim zakresem kompetencji, wiedzy i doświadczenia nie budziła zastrzeżeń sądu, nie była również kwestionowana przez strony procesu. Treść opinii i wnioski w niej zawarte Sąd podzielił w całości.</p>	
<p>opinia z zakresu badań chemicznych</p>	<p>Biegły dokonał badania zabezpieczonych tabletek i jednoznacznie wskazał, że zawierają one 3-metoksyfencyklidynę (3-MeO-PCP) zaliczaną do substancji psychotropowych grup II-P. Opinia została sporządzona fachowo i w oparciu o aktualną wiedzę. Przedstawione w niej wnioski były jednoznaczne.</p> <p>Korespondując w pełni ze zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym stanowiła wartościowe źródło dowodowe. Treść opinii i wnioski w niej zawarte Sąd podzielił w całości.</p>	
<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>Sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości do co autentyczności i</p>	

	<p>wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzy spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą.</p> <p>Niekwestionowany przez strony w toku procesu.</p>	
protokół oględzin	<p>Sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości do co autentyczności i wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzy spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą.</p> <p>Niekwestionowany przez strony w toku procesu.</p>	
protokół przeszukania	<p>Sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości do co autentyczności i wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzy spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą.</p> <p>Niekwestionowany przez strony w toku procesu.</p>	
protokół użycia testera narkotykowego	<p>Sporządzony przez funkcjonariuszy Policji,</p>	

	niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości do co autentyczności i wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzy spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą. Niekwestionowany przez strony w toku procesu.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

W myśl przepisu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przestępstwa dopuszcza się kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe w znacznej ilości.

Strona przedmiotowa występku polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych w znacznej ilości. Posiadanie jest to każde, choćby krótkotrwałe faktyczne władztwo nad rzeczą. Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytutów leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 4 tej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne jest natomiast zabronione, zabronione jest również uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i ich sprzedaż innym osobom.

W orzecznictwie wskazuje się, że "kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest znaczna,

nieznaczna czy zwykła są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne)" (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2000 r., sygn. akt II AKa 22/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 8) . Miarą "znaczności" może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (zob. wyrok SA w Lublinie z 17.12.2002 r., II AKA 282/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 94). Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. V KK 309/17 wskazał, iż nie ma podstaw by uznać, że dopiero ilość narkotyku pozwalająca na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu tysięcy osób – jest ilością znaczną i spełnia kryterium kwalifikujące przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. "Znaczną ilość" w rozumieniu ww. ustawy może być uznana już taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna

z dnia 23 lutego 2017 r. IV
KK 19/17)

Przestępstwo można
popęlnić z zamiarem
bezpośrednim bądź
ewentualnym.

Ujawniony w sprawie
materiał dowodowy
pozwolił na przypisanie
oskarżonemu popełnienia
zarzucanego mu czynu.
Wina R. K. nie budziła
żadnych wątpliwości. W
dniu 7 lipca 2020
roku w zajmowanym
jedynie przez oskarżonego
lokalu, w którym
doszło do zwarcia
instalacji elektrycznej i
pożaru, funkcjonariusze
Policji, poza ujawnieniem
instalacji mogącą służyć
do hodowli roślin o
specyficznych wymagań
(w tym zakresie wyłączono
materiały do odrębnego
postępowania), w toku
przeszukania pomieszczeń
mieszkalnych ujawnili
tabletki zawierające 3-
metoksyfencyklidynę (3-
MeO-PCP) zaliczaną do
substancji
psychotropowych grup
II-P. Sam oskarżony
przyznał się do ich
posiadania. Pełnił zatem
władztwo faktyczne nad
ujawnionymi
substancjami
psychotropowymi.
Posiadana przez
oskarżonego ilość
substancji
psychotropowych była
znaczna, albowiem
odnosiła się ona do
łącznie 97 tabletek, z

których każda ze względu na ilość substancji psychotropowych stanowiła typową porcję substancji używanych do odurzenia. Nadmienić należy, że ze zgromadzonego materiału dowodowego, zwłaszcza z protokołu oględzin rzeczy (telefonu komórkowego) nie wynika, aby oskarżony, posiadając znaczną ilość narkotyków, brał udział w ich obrocie lub wprowadzaniu do obrotu. Oskarżony R. K. działał z zamiarem bezpośrednim. Miał świadomość, że posiada substancje psychotropowe, które jak wyjaśnił nabył za pośrednictwem Internetu. Oczywistym zatem jest, że R. K. w swoim miejscu zamieszkania przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczą ilość substancji psychotropowych w łącznej liczbie 97 tabletek o wadze 0,17 g każda i tym samym wypełnił dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 20105 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zwłaszcza że nie był on uprawniony do posiadania substancji psychotropowych zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
R. K.	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się przesłankami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oceniając stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, a także cele kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.</p> <p>Sąd baczył, aby kara nie przekraczała stopnia winy. Wobec oskarżonego nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu, bądź winę. Brak było również wątpliwości co do poczytalności oskarżonego w chwili czynu. Oskarżony jest osobą dojrzałą, potrafiącą przewidzieć skutki podejmowanych decyzji i można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą, Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego, już w dacie czynu. Należy podkreślić, że oskarżony winien być oceniany jako osoba dotychczas nie karana, albowiem doszło w odniesieniu do jego osoby do zatarcia skazania z mocy prawa, co jedynie tylko na skutek braku właściwego zawiadomienia KRK nie zostało prawidłowo odnotowane i skazanie figurowało w rejestrze mimo istnienia podstaw</p>

do usunięcia tego wpisu. Jako okoliczność wpływającą na wybór rodzaju kary Sąd uwzględnił nie tylko fakt uprzedniej niekaralności, ale także stosunkowo młody wiek sprawcy, przyznanie się do winy i okazanie skruchy.

Sąd za karę adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości, uwzględniającą postawę i warunki życiowe oskarżonego na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 37b kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę jednego roku ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania prac społecznie użytecznych przez okres 40 godzin miesięcznie.

Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania powstrzyma oskarżonego od podejmowania w przyszłości podobnego zachowania oraz będzie kształtować w społeczeństwie przekonanie, że każde zachowanie niezgodne z prawem spotykać się będzie z nieuchronną, dolegliwą, aczkolwiek sprawiedliwą reakcją karną. Konieczność

odbycia przez oskarżonego kary pozbawienia wolności będzie dla oskarżonego istotną „odpowiedzią” na popełniony przez niego występki, co winno go skłonić do niepodejmowania podobnych działań w przyszłości. Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, że wobec braku karalności R. K. w dniu popełnienia czynu stanowiącego przedmiot tej sprawy, zasadnym było skorzystanie z kary mieszanej poprzez połączenie kary pozbawienia wolności z karą wolnościową, roku ograniczenia wolności. Tak orzeczone kara w w/w postaci i wymiarze zapewni prawidłową realizację zamierzonych w stosunku do oskarżonego celów, którymi jest nie tylko karanie, ale również wychowanie sprawcy. Faktyczne ich wykonanie posłuży kształtowaniu właściwej postawy skazanego pożądanej w społeczeństwie, jak również pozytywnie wpłynie na odbiór orzeczeń sądowych. Wymiar kary ograniczenia wolności warunkowany jest nie tylko stopniem winy i koniecznością zapewnienia realizacji celów prewencji ogólnej i szczególnej, ale także nie uniemożliwia oskarżonemu podjęcia zatrudnienia.

R. K.	II	I	Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono o obligatoryjnym przepadku dowodów rzeczowych w postaci niebieskich tabletek, zarządzając ich zniszczenie.
R. K.	III	I	Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/418/20/N, jako mających służyć do popełnienia przestępstwa.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K.	IV	I	Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 lipca 2020 roku od godz. 19.35 do dnia 30 października 2020 r. do godz. 16.50.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz kwotę 987,40 zł tytułem zwrotu części wydatków.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>W myśl przepisu art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Natomiast zgodnie przepisem art. 624 § 1 kpk sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części</p>	

od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Kierując się względami słuszności, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w części w kwocie 987,40 zł, na którą składają się połowa należności biegłego z zakresu badań chemicznych (w sprawie tej opinia z zakresu badań chemicznych odnosiła się także do suszu roślinnego, którego posiadanie nie jest zabronione i nie podlega ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii), a ponadto obciążył oskarżonego ryczałtem za koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz karty karnej - 30 zł. W pozostałym zaś zakresie zwolnił oskarżonego od ciężaru ich poniesienia, uznając także że pokrycie pozostałej części tych należności byłoby ze względu na sytuację majątkową oskarżonego zbyt uciążliwe, godząc w możliwość zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

1.Podpis	
sędzia Justyna Koska- Janusz	